

РЕШЕНИЕ

№ 2578

гр. София, 18.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 23.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **9378** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.424, ал.4 от Националния рамков договор за медицински дейности за 2020-2022г. (Н. за МД 2020-2022г.).

Образувано е по жалба на „Диагностично-консултативен център VIII - С.“ Е., с ЕИК[ЕИК], с адрес на лечебното заведение: [населено място], [улица], представлявано от С. Е. С., срещу Заповед за налагане на санкция № РД-253С-309/31.08.2021г., издадена от управителя на Националната здравноосигурителна каса (НЗОК).

С оспорения акт на лечебното заведение са наложени 29 санкции на основание чл. 414, ал.1 и ч.416, ал.1 от Н. за МД за 2020-2022г. за 29 нарушения, извършени от различни лекари, в периода м. май 2020г. – м. юли 2021г.

Жалбоподателят „Диагностично-консултативен център VIII - С.“ Е. обжалва административния акт като незаконосъобразен. Не оспорва извършените нарушения, но излага доводи за завишен размер на наложените санкции, немотивиран от органа в съответствие с изискванията на чл. 413 от Н. за МД за 2020-2022г. Заявява претенция за разноски.

Ответникът – управителят на НЗОК, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Х. Т., оспорва жалбата. Счита, че установяването на еднотипни нарушения, макар и извършени за първи път, обосновава извод за системност на нарушенията и недобра практика в разрез с нормативните изисквания.

Навежда твърдения за липса на задължение от страна на административния орган за мотивиране размера на наложените санкции, доколкото това е част от оперативната му самостоятелност.

Съдът приема за установено:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Установени факти:

Жалбоподателят е лечебно заведение по смисъла на чл.19 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ). В това си качество последният е сключил с Националната здравноосигурителна каса (НЗОК), представлявана от директора на СЗОК, договор за оказване на болнична медицинска помощ. Договорът е с основание чл.59, ал.1 от ЗЗО и в съответствие с Н. за МД 2020-2022г. Това обстоятелство не е спорно между страните и се приема от страна за установено.

Със Заповед №РД-25-479 от 21.07.2021г. на управителя на НЗОК е наредено да бъде извършена пълна първична проверка на дейността на лечебното заведение и е определен екипът от проверяващи длъжностни лица.

При извършена проверка на лечебното заведение по изпълнение на договора е установено, че има извършени 29 отделни нарушения, които могат да се обобщят в четири групи:

1) във връзка с липса на реактиви (т. 1) – нарушение на чл.20, ал.2 и чл.109 от Н., на основание чл. 415, ал. 1 от Н. за МД 2020-2022г. е наложена максимална санкция от 150 лв,

2) извършване на непълен преглед (т. 2, 3, 5, 13 и 26)- нарушение на чл.158, ал.1, на основание чл. 414, ал. 1 от Н. за МД 2020-2022г. е наложена максимална санкция от 150 лв за всяко нарушение,

3) липса на пациентски подпис в амбулаторен лист (т. 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 27 и 28) – нарушение на чл.218, ал.2 от Н., на основание чл. 416, ал. 1 от Н. за МД 2020-2022г. е наложена максимална санкция от 150 лв за всяко нарушение и

4) отчитане на дейност, която не е извършена (т. 29) на основание чл. 414, ал. 1 от Н. за МД 2020-2022г. е наложена максимална санкция от 150 лв.

Всички нарушения са извършени за първи път. Нарушенията са извършени в периода от 11.05.2020г. (по т.29) до 26.07.2021г. (по т.1). Резултатите от проверката са отразени в Протокол №РД-25-479-1/30.07.2021г., връчен лично на управителя на лечебното заведение. Срещу протокола не е подадено възражение.

Въз основа на протокола е издадена оспорената заповед за налагане на санкции за извършените нарушения.

Правни изводи:

Административният акт е издаден от компетентния орган по чл.74, ал. 5от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) и чл.422, ал.1 от Н. за МД за 2020-2022г., в изискуемата от закона писмена форма.

Съгласно чл.412, ал.2 от Н. за всяко констатирано нарушение се прилага съответна по вид и размер санкция. Разпоредбите на чл. 414 ал. 1, чл. 415, ал. 1 и на чл. 416, ал. 1 от

Н. за МД 2020-2022г. предвиждат санкции в размер от 50 до 150 лева. Когато налага санкция в размер над минималния, административният орган е длъжен да мотивира решението си с оглед на тежестта на нарушението и ефективността на санкцията, съгласно изискването на чл.413 от Н.: видът и размерът на санкцията се определят от управителя на НЗОК, съответно директора на РЗОК, в зависимост от: вида и тежестта на констатираното нарушение, както и броя на случаите по това нарушение, поредността на извършването му и от решението на арбитражната комисия в случаите, когато същата се е произнесла с решение.

Н. за МД 2020-2022 регламентира квалифициран състав на нарушението при повторност, съгласно легалната дефиниция по т.16 от §1 от ДР на ЗЗО - "Повторно" административно нарушение е такова, извършено в едногодишен срок след влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е било наложено наказание за същото нарушение. В случая не са установени повторни нарушения.

Системността на нарушенията, извън хипотезата на повторност, следва да се отчита в рамките на преценката по чл.413 от Н. за МД 2020-2022, съобразно легалната дефиниция по т.19 от §1 на ДР към ЗЗО: "Системно нарушение" е извършването на три или повече нарушения на изискванията за качество, регламентирани в Н., за период от 6 месеца за срока на действие на договора по чл. 59, ал. 1. В случая проверката обхваща период от повече от една година, като част от установените нарушения излизат извън 6-месечния срок за преценка на системността. Поради това доводите за системност на нарушенията, изложени от процесуалния представител на ответника едва в хода на съдебното производство, са неоснователни.

Налагането на максималния размер на санкцията е мотивирано бланкетно от административния орган, като е посочено, че санкцията е съобразена с тежестта на всяко от нарушенията, но не са изложени никакви конкретни мотиви в какво се състои тази тежест. Поради това налагането на максималната санкция се явява необосновано.

В изпълнение на правомощията си по чл.172, ал.2 от АПК съдът изменя административния акт, като определя минималната санкция от 50 лева за всяко от установените нарушения, съответно определя общ размер на санкцията от 1 450 лева.

Разноски:

При този изход на спора разноските по принцип разноските са в тежест на ответника – чл.143, ал.1 от АПК. Жалбоподателят е поискал присъждане на разноските за държавна такса и минималното възнаграждение за адвокат. Тъй като жалбоподателят не бе представляван от адвокат по настоящото дело и не се установяват направени разноски за адвокатско възнаграждение, ответникът следва да му възстанови само разноските за държавна такса в размер на 50 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ Заповед за налагане на санкции № РД-253С-309 от 31.08.2021г., издадена от управителя на Националната здравноосигурителна каса в частта на наложената санкция, като налага минималния размер от 50 лв за всяко нарушение и **ОПРЕДЕЛЯ** общ размер на санкцията от 1450 (хиляда четиристотин и петдесет) лв.

ОСЪЖДА Националната здравноосигурителна каса да заплати на „Диагностично-консултативен център VIII – С.“ Е. разноси в размер на 50 (петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: